

อนุสัญญาว่าด้วย งานที่มีคุณค่าสำหรับคนงานทำงานบ้าน

ที่ประชุมใหญ่องค์การแรงงานระหว่างประเทศ

ซึ่งคณะประสานงานของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศได้จัดให้มีการประชุมขึ้น ณ นครเจนีวา และได้ประชุมกันในการประชุมใหญ่ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศสมัยที่๑๐๐ เมื่อวันที่ ๑มิถุนายน ๒๕๕๔ และ

ได้ใส่ใจถึง

ภารกิจขององค์การแรงงานระหว่างประเทศในการส่งเสริมงานที่มีคุณค่าแก่คนทั้งปวง

โดยการดำเนินการให้เป็นไปตามเป้าหมายของปฏิญญาว่าด้วยหลักการและสิทธิขั้นพื้นฐานในการทำงานและปฏิญญาว่าด้วยความเป็นธรรมทางสังคมเพื่อโลกาภิวัตน์ที่เที่ยงธรรมขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ และ

ได้ตระหนักถึง การมีส่วนร่วมช่วยเศรษฐกิจโลกของคนงานทำงานบ้านอันรวมถึงการเพิ่มโอกาสการทำงานโดยได้รับค่าตอบแทนของคนงานชาย และ หญิง ที่มีภาวะครอบครัว ขอบเขตที่กว้างขวางยิ่งขึ้นในการดูแลประชากรสูงวัย เด็กและผู้พิการ และการโอนถ่ายเทรายได้จำนวนมหาศาลภายในประเทศและระหว่างประเทศ และ

ได้คำนึงว่า งานบ้านยังคงได้รับการประเมินค่าที่ต่ำและถูกมองข้ามทั้งเป็นงานที่คนทำงานส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง และเด็กหญิงซึ่งมีหลายคนที่ เป็น ผู้ อ พ ย พ หรือ เป็น สมาชิก ของ ชุมชน ที่ ถูก เอา รั ด เอา เป ร ร ย บ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นกลุ่มที่ง่ายต่อการถูกเลือกปฏิบัติด้านการจ้างงานและงานต่างๆและง่ายต่อการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน และ

ได้คำนึงเช่นกันว่าในประเทศกำลังพัฒนาหลายประเทศที่โอกาสสำหรับการจ้างงานในระบบมีน้อยในอดีต คนงานทำงานบ้านถือเป็นกำลังแรงงานอันเป็นสัดส่วนที่สำคัญของประเทศ ยังคงถูกจัดไว้ในกลุ่มคนงานที่อยู่ชายขอบมากที่สุด

ไ ด ้ ร ะ ลี ก วั า
อนุสัญญาและข้อแนะนำด้านแรงงานระหว่างประเทศบังคับใช้กับคนงาน

กลุ่มงานมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ

สำนักพัฒนามาตรฐานแรงงาน

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

๑๘ เมษายน ๒๕๕๔

ทั้งปวง รวมถึง คนงาน ทำ งาน บ้าน
 เว้นเสียแต่ได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

ได้สังเกตถึงความเกี่ยวข้องโดยเฉพาะกับคนงานทำงานบ้านของ
 อนุสัญญาฉบับที่ ๙๗ ว่าด้วยการอพยพย้ายถิ่นเพื่อการจ้างงาน
 (ฉบับปรับปรุงแก้ไข) พ.ศ. ๒๔๙๒ (ค.ศ. ๑๙๔๙) อนุสัญญาฉบับที่
 ๑๔๓ ว่าด้วยคนงานอพยพ (บทบัญญัติเสริม) พ.ศ. ๒๕๑๘ (ค.ศ.
 ๑๙๗๕) อนุสัญญาฉบับที่ ๑๕๖
 ว่าด้วยคนงานที่มีภาระรับผิดชอบต่อครอบครัว พ.ศ. ๒๕๒๔ (ค.ศ.
 ๑๙๘๑) อนุสัญญาฉบับที่ ๑๘๑ ว่าด้วยหน่วยงานจัดหางานเอกชน
 พ.ศ. ๒๕๔๐ (ค.ศ. ๑๙๙๗) ข้อแนะนำฉบับที่ ๑๙๘
 ว่าด้วยความสัมพันธ์ในการจ้างงาน พ.ศ. ๒๕๔๙ (ค.ศ. ๒๐๐๖)
 รวมถึงกรอบพหุภาคีว่าด้วยการอพยพแรงงาน:
 หลักการและแนวปฏิบัติที่ไม่เป็นข้อผูกมัดเพื่อวิธีการที่คำนึงถึงเรื่องสิ
 ทธิเป็นพื้นฐานในการอพยพแรงงาน และ

ได้ตระหนักถึง เจ็อนไขพิเศษที่เกิดขึ้นจากการทำงานบ้าน
 ซึ่งทำให้ต้องมีมาตรฐานเฉพาะสำหรับคนงานทำงานบ้าน
 เ พิ ม เ ต็ม จ า ก มา ต ร ฐ า น ท้ ว ไป
 และทำให้คนงานทำงานบ้านได้ใช้สิทธิของตนอย่างเต็มที่ และ

ได้ระลึกถึงตราสารระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เช่น

ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน กติการะหว่างประเทศว่า

ด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง

กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม อนุสัญญา

ระหว่างประเทศว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ

อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วย

การขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ

อนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลัก

ษณะองค์กร

โดยเฉพาะพิธีสารประกอบอนุสัญญาดังกล่าวคือ

พิธีสารเพื่อป้องกัน

ปราบปรามและลงโทษการค้ามนุษย์

โดยเฉพาะกับผู้หญิงและเด็ก

และพิธีสารเพื่อต่อต้านการลักลอบการนำเข้าคนงานอพยพทางพื้นดิน

ทางทะเล

และทางอากาศ

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

และอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของคนงานอพยพ

และสมาชิกครอบครัว

ได้ตกลงกันเรื่องการกำหนดข้อเสนอบางประการในเรื่องงานที่มีคุณค่าสำ
ห รั บ ค น ง า น ท ำ ง า น บ ำ น
ซึ่งเป็นหัวข้อที่สี่ของวาระการประชุมของสมัชชาการประชมนี
ได้กำหนดว่าข้อเสนอจะต้องอยู่ในรูปของอนุสัญญาระหว่างประเทศ
ได้รับรองอนุสัญญาต่อไปนี้ ซึ่งเรียกว่าอนุสัญญาว่าด้วยคนงานทำงานบ้าน
ค.ศ. ๒๐๑๑ เมื่อวันที่ สิบหก
เดือนมิถุนายน ของปีคริสต์ทศวรรษสองพันสิบเอ็ด

มาตรา ๑

- เพื่อวัตถุประสงค์แห่งอนุสัญญานี้
- (ก) คำว่า “งานบ้าน” หมายถึง งานที่ทำใน
หรืองานที่ทำเพื่อครัวเรือนเพียงครัวเรือนเดียว หรือหลายครัวเรือน
- (ข) คำว่า “คนงานทำงานบ้าน” หมายถึง
บุคคลใดก็ตามที่ได้รับมอบหมายให้ทำงานบ้าน
ตามที่มีความสัมพันธ์ในการจ้างแรงงาน
- (ค) บุคคลที่ทำงานบ้านเพียงบางโอกาสหรือนานๆครั้ง
และไม่ได้เป็นไปเพื่อการอาชีพไม่ถือเป็นคนงานทำงานบ้าน

มาตรา ๒

๑. อนุสัญญาต้องบังคับใช้กับคนงานทำงานบ้านทุกคน
๒. รัฐสมาชิกที่ได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาแล้ว
ภายหลังจากการปรึกษาหารือกับผู้แทนฝ่ายข้างมากขององค์กรผู้แทนของนา
ยจ้างและของคนงานและองค์กรผู้แทนของคนงานทำงานบ้านและของนายจ้
งของคนงานเหล่านั้นหากมีองค์กรดังกล่าวอยู่
สามารถยกเว้นการบังคับใช้อนุสัญญาโดยทั้งหมดหรือแต่เพียงบางส่วน
- (ก)
กับคนงานบางประเภทที่ได้รับการคุ้มครองที่เท่าเทียมกันเป็นอย่างน้อยอยู่แ
ล้ว
- (ข) กับคนงานบางประเภท
หากการบังคับใช้จะก่อให้เกิดปัญหาพิเศษต่อลักษณะเฉพาะของคนงานนั้น
๓.
รัฐสมาชิกแต่ละรัฐที่ประสงค์จะปฏิบัติตามความซึ่งวรรคก่อนนี้ให้สามารถ
กระทำได้
ต้องระบุถึงประเภทเฉพาะของคนงานที่ได้รับการยกเว้นดังกล่าวและเหตุผล
ในการยกเว้นไว้ในรายงานฉบับแรกเรื่อง การปฏิบัติตามอนุสัญญา
ภายใต้มาตรา ๒๒ แห่งธรรมนูญองค์การแรงงานระหว่างประเทศ

และชี้แจงถึงมาตรการใด ๆ ที่นำมาดำเนินการ
เพื่อขยายขอบเขตการปฏิบัติตามอนุสัญญากับคนงานที่เกี่ยวข้องนั้น
ไว้ในรายงานฉบับต่อมา

มาตรา ๓

๑. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐต้องดำเนินมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้มั่นใจได้ว่า
คนงานทำงานบ้านทุกคนจะได้รับการส่งเสริมและการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน
ของคนงานทำงานบ้านตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญานี้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐต้องดำเนินมาตรการต่าง
ๆที่เกี่ยวข้องกับคนงานทำงานบ้าน ซึ่งกำหนดไว้ในอนุสัญญานี้โดยคำนึงถึง
ส่งเสริมและตระหนักในเรื่องหลักการและสิทธิขั้นพื้นฐานในการทำงาน
ดังต่อไปนี้

(ก)

เสรีภาพในการสมาคมและการยอมรับสิทธิในการร่วมเจรจาต่อรองอย่างมี
ประสิทธิภาพ

(ข) การขจัดทุกรูปแบบของแรงงานบังคับและการเกณฑ์แรงงาน

(ค) การยกเลิกการใช้แรงงานเด็กอย่างมีประสิทธิภาพ

(ง) การจัดการเลือกปฏิบัติในการจ้างงานและอาชีพ

๓.

ในการดำเนินมาตรการต่างๆที่ทำให้มั่นใจว่าคนงานทำงานบ้านและนายจ้าง
ได้มีเสรีภาพในการสมาคมและการยอมรับสิทธิในการร่วมเจรจาต่อรองอย่าง
มีประสิทธิภาพ นั้น

รัฐสมาชิกต้องคุ้มครองสิทธิของคนงานและนายจ้างของคนงานทำงานบ้านใ
นการก่อตั้งองค์กรและ เข้าร่วมองค์กร

สหพันธ์และสมาพันธ์ต่างๆตามที่คนงานและนายจ้างประสงค์

ทั้งนี้ตามกฎหมายระเบียบต่างๆขององค์กรที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๔

๑. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐต้องกำหนดอายุขั้นต่ำที่อนุญาตให้ทำงานบ้านได้
ทั้งนี้ ตามบทบัญญัติของอนุสัญญาฉบับที่ ๑๓๘ ว่าด้วยอายุขั้นต่ำ พ.ศ.

๒๕๑๖ (ค.ศ. ๑๙๗๓) และอนุสัญญาฉบับที่ ๑๘๒

ว่าด้วยรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของการใช้แรงงานเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๒ (ค.ศ.

๑๙๙๙)

และไม่ควรต่ำกว่าที่กฎหมายและกฎระเบียบภายในประเทศได้กำหนดไว้สำหรับ
ผู้ทำงานรับค่าจ้างโดยทั่วไป

๒. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐต้องทำให้มั่นใจได้ว่า
งานบ้านจะไม่เป็นเหตุให้คนงานทำงานบ้านซึ่งมีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี
หรือมากกว่าอายุขั้นต่ำของการจ้างงานต้องเสียโอกาสหรือถูกรบกวนในเรื่อง
การศึกษาและการฝึกอาชีพ

มาตรา ๕

รัฐสมาชิกแต่ละรัฐต้องดำเนินมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้มั่นใจได้ว่า
คนงานทำงานบ้านได้รับการคุ้มครองอย่างมีประสิทธิภาพให้พ้นจากการล่วงละ
เมิดและการคุกคามในทุกรูปแบบ

มาตรา ๖

รัฐสมาชิกแต่ละรัฐต้องดำเนินมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้มั่นใจได้ว่า
คนงานทำงานบ้านได้รับเงื่อนไขการจ้างงานที่เป็นธรรม ตลอดจน
มีสภาพการทำงานที่มีคุณค่า เช่นเดียวกับผู้ทำงานรับค่าจ้างทั้งปวง
และมีการดำรงชีพอย่างมีคุณค่าโดยคำนึงถึงสิทธิส่วนบุคคลหากต้องอยู่อาศัย
ในครัวเรือนของนายจ้าง

มาตรา ๗

รัฐสมาชิกต้องดำเนินมาตรการต่างๆ เพื่อให้มั่นใจว่า
คนงานทำงานบ้านได้รับแจ้งให้ทราบเรื่องเงื่อนไขและสภาพการจ้างงาน
โดยวิธีที่เหมาะสม ตรวจสอบได้ และสามารถเข้าใจได้ง่าย
หากเป็นที่ต้องการและเป็นไปได้อาจทำเป็นสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษรให้ส
อดคล้องกับกฎหมายและระเบียบแห่งชาติ หรือข้อตกลงร่วม
โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่อง

- (ก) ชื่อและที่อยู่ของนายจ้างและของคนงาน
- (ข) ที่อยู่ของสถานที่ทำงานเป็นการประจำหรือสถานที่ทำงานอื่นๆ
- (ค) วันเริ่มทำงานและระยะเวลาของสัญญาจ้างหากสัญญาดังกล่าวเป็นสัญญา
ตามช่วงเวลา
- (ง) ประเภทของงานที่ต้องทำ
- (จ) อัตราค่าตอบแทน วิธีการคำนวณค่าตอบแทน
และรอบระยะเวลาการจ่ายค่าตอบแทน
- (ฉ) ชั่วโมงทำงานปกติ
- (ช) วันหยุดพักผ่อนประจำปี เวลาพักระหว่างวัน และวันหยุดประจำสัปดาห์
- (ซ) การจัดหาอาหารและที่พักให้ หากมี
- (ฌ) ช่วงเวลาทดลองงาน หากมี
- (ฎ) เงื่อนไขในการส่งตัวกลับ หากมี และ

(ณ) เงื่อนไขต่างๆเกี่ยวกับการยุติการจ้างงาน รวมถึงช่วงการบอกกล่าวล่วงหน้าทั้งจากคนงานหรือนายจ้าง

มาตรา ๘

๑. กฎหมายและกฎระเบียบภายในประเทศต้องกำหนดว่า คนงานทำงานบ้านที่เป็นผู้อพยพจากประเทศหนึ่งซึ่งได้รับการว่าจ้างไปทำงานเป็นคนงานทำงานบ้านในอีกประเทศหนึ่งต้องมีการเสนองานเป็นหนังสือหรือ

สัญญาเป็นหนังสือซึ่งสามารถใช้บังคับได้ในประเทศที่ต้องไปทำงานโดยระบุสภาพและเงื่อนไขการจ้างงาน ตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๗ ก่อนการข้ามเขตแดนมาทำงานบ้านตามสัญญาหรือข้อเสนอ

๒

บทบัญญัติในวรรคก่อนหน้าจะไม่ใช้บังคับกับคนงานที่เคลื่อนย้ายได้โดยเสรีตามข้อตกลงระดับพหุภาคี ระดับทวิภาคี ระดับภูมิภาค กฎต่างๆตามกรอบการบูรณาการเชิงเศรษฐกิจระดับภูมิภาค

๓

รัฐสมาชิกแต่ละรัฐควรร่วมมือกันเพื่อให้มั่นใจว่าจะมีการนำบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ไปใช้กับคนงานทำงานบ้านที่เป็นผู้อพยพอย่างมีประสิทธิภาพ

๔. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐต้องกำหนดไว้โดยกฎหมาย กฎระเบียบ หรือมาตรการใดๆถึงเงื่อนไขเกี่ยวกับสิทธิของคนงานทำงานบ้านในการถูกส่งตัวกลับเมื่อสิ้นสุดสัญญาการจ้างงานที่คนงานได้ถูกว่าจ้างมา

มาตรา ๙

รัฐสมาชิกแต่ละรัฐต้องดำเนินมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้มั่นใจได้ว่า คนงานทำงานบ้าน

(ก)

มีอิสระในการต่อรองกับนายจ้างหรือผู้ที่จะเป็นนายจ้างในอนาคตว่าจะพักอาศัยในครัวเรือนของนายจ้างหรือไม่

(ข) ผู้ซึ่งอาศัยอยู่ในครัวเรือนของนายจ้าง

จะไม่ถูกผูกมัดให้ต้องอยู่ในครัวเรือนของนายจ้างหรืออยู่กับสมาชิกครอบครัวของนายจ้าง ระหว่างช่วงการหยุดพักประจำวัน การหยุดพักประจำสัปดาห์ หรือการหยุดพักผ่อนประจำปี

(ค)

มีสิทธิที่จะเก็บเอกสารเกี่ยวกับการเดินทางและบัตรประจำตัวไว้กับตนเอง

มาตรา ๑๐

กลุ่มงานมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ

สำนักพัฒนามาตรฐานแรงงาน

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๔

๑. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐต้องดำเนินมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้มั่นใจว่า ชั่วโมงการทำงานปกติ ค่าตอบแทนการทำงานล่วงเวลา ระยะเวลาการหยุดพักประจำวัน ระยะเวลาการหยุดพักประจำสัปดาห์ และการหยุดพักผ่อนประจำปีโดยได้รับค่าตอบแทนของคณงานทำงานบ้าน จะไม่ได้อยู่ไปกว่าของผู้ที่ทำงานรับค่าจ้างอื่น ๆ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบแห่งชาติโดยคำนึงถึงคุณลักษณะพิเศษของงานบ้าน

๒. การหยุดพักประจำสัปดาห์ต้องมี ๒๔ ชั่วโมงติดต่อกันในทุก ๆ รอบเจ็ดวันเป็นอย่างน้อย

๓

ช่วงระยะเวลาที่คณงานทำงานบ้านไม่มีอิสระที่จะใช้เวลาตามความต้องการของตน และต้องอยู่ประจำในครัวเรือนของนายจ้างเพื่อรอรับคำสั่งงานนั้น ให้ถือเป็นชั่วโมงการทำงานตามกรอบของกฎหมายหรือกฎระเบียบภายในประเทศ ข้อตกลงร่วม หรือวิธีการอื่น ๆ ซึ่งเป็นไปตามแนวปฏิบัติภายในประเทศ

มาตรา ๑๑

รัฐสมาชิกแต่ละรัฐต้องดำเนินมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้มั่นใจได้ว่า คณงานทำงานบ้าน ได้รับค่าจ้างขั้นต่ำตามเกณฑ์ หากมีการกำหนดเกณฑ์ดังกล่าวไว้ และมีค่าตอบแทนที่กำหนดขึ้นโดยไม่มีทางเลือกปฏิบัติทางเพศ

มาตรา ๑๒

๑. ค่าจ้างของคณงานทำงานบ้านต้องจ่ายให้แก่พวกเขาโดยตรง ในรูปของเงินตราที่ชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย และจ่ายให้เป็นรอบเวลาที่สม่ำเสมอ แต่ต้องไม่น้อยกว่าเดือนละหนึ่งครั้ง แต่อาจมีการจ่ายค่าจ้างโดยใช้การโอนเงินทางธนาคาร เช็ครธนาคาร เช็ครณาคณัติ การส่งจ่ายทางไปรษณีย์ หรือรูปแบบการจ่ายเงินอื่น ๆ ที่ถูกต้องตามกฎหมาย หากมีการกำหนดไว้ในกฎหมาย กฎระเบียบภายในประเทศ หรือข้อตกลงร่วม ทั้งนี้ โดยความยินยอมของคณงานที่เกี่ยวข้อง

๒. กฎหมายและกฎระเบียบภายในประเทศ ข้อตกลงร่วม คำตัดสินชี้ขาดสามารถกำหนดให้แบ่งค่าตอบแทนบางส่วนในจำนวนที่จำกัดไว้มาจ่ายเป็นสิ่งของให้แก่คณงานทำงานบ้านได้ แต่ต้องไม่น้อยกว่าที่ปฏิบัติกับคณงานรับค่าจ้างในกลุ่มประเภทอื่น ๆ ทั้งนี้

ให้มีการดำเนินมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้มั่นใจได้ว่า
สิ่งของที่ย้ายให้ซึ่งคนงานได้ตกลงรับนั้น
เพื่อการใช้เป็นส่วนตัวและมีประโยชน์ต่อคนงาน
รวมทั้งมูลค่าของสิ่งของนั้นเป็นธรรมและมีความเหมาะสม

มาตรา ๑๓

๑

คนงานทำงานบ้านแต่ละคนมีสิทธิในสภาพการทำงานที่ปลอดภัยและมีสุขภาพ
พอนามัย รัฐสมาชิกแต่ละรัฐต้องดำเนินมาตรการต่าง
ๆอย่างมีประสิทธิภาพ ตามกฎหมาย กฎระเบียบและการปฏิบัติแห่งชาติ
โดยคำนึงถึงคุณลักษณะเฉพาะของงานบ้าน
เพื่อให้มั่นใจได้ถึงความปลอดภัยและสุขภาพพอนามัยในการทำงานของคน
งานทำงานบ้าน

๒. มาตรการต่าง ๆ ตามที่อ้างถึงในวรรคก่อนหน้า
ข้างต้นสามารถนำไปบังคับใช้ให้มีความคืบหน้าได้
โดยการปรึกษารือกับผู้แทนฝ่ายข้างมากขององค์กรนายจ้างและองค์กร
คนงาน
และองค์กรของคนงานทำงานบ้านและองค์กรของนายจ้างของคนงานทำงาน
บ้าน หากมี

มาตรา ๑๔

๑. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐต้องดำเนินมาตรการที่เหมาะสม ตามกฎหมาย
และกฎระเบียบแห่งชาติ
โดยคำนึงถึงคุณลักษณะเฉพาะของงานบ้านเพื่อให้มั่นใจว่าคนงานทำงานบ้าน
อยู่ในสภาพต่างๆที่ไม่ด้อยกว่าผู้ทำงานรับค่าจ้างอื่นๆในด้าน
การคุ้มครองด้านความมั่นคงทางสังคม รวมถึง เรื่องความเป็นมารดา

๒.

มาตรการต่างๆที่ระบุในมาตราก่อนหน้านี้สามารถนำไปบังคับใช้ให้มีความ
คืบหน้าได้โดยการปรึกษารือกับผู้แทนนายจ้างและคนงานเสียงข้างมาก
และองค์กรของคนงานทำงานบ้านและองค์กรของนายจ้างของคนงานทำงาน
บ้าน หากมี

มาตรา ๑๕

๑

เพื่อเป็นการคุ้มครองคนงานทำงานบ้านรวมถึงคนงานทำงานบ้านที่เป็นผู้พ

ยพซึ่งถูกจัดหาหรือรับสมัครโดยหน่วยงานจัดหางานเอกชน
จากการกระทำการล่วงละเมิดต่างๆ รัฐสมาชิกแต่ละรัฐต้อง

(ก)
กำหนดเงื่อนไขการควบคุมการดำเนินงานของหน่วยงานจัดหางานเอกชนที่
งหลายที่รับสมัครงานหรือจัดหางานคนงานทำงานบ้านให้เป็นไปตามกฎหมาย
าย กฎระเบียบและการปฏิบัติแห่งชาติ

(ข)
ทำให้มั่นใจถึงกระบวนการและเครื่องมือที่มีอยู่ว่าเพียงพอสำหรับการสอบสวน
นคำร้องทุกข์ ข้อกล่าวหาเกี่ยวกับการกระทำการล่วงละเมิด หลอกลวงต้มตุ๋น
จากการกระทำของหน่วยงานจัดหางานเอกชนต่อคนงานทำงานบ้าน

(ค)
รับรองมาตรฐานต่างๆตามที่เหมาะสมและจำเป็นตามกรอบอำนาจทางกฎหมาย
าย และโดยความร่วมมือกับรัฐสมาชิกอื่นๆตามความเหมาะสม
เพื่อจัดให้มีการคุ้มครองและป้องกันการล่วงละเมิดคนงานทำงานบ้านที่ได้มี
การรับสมัครงานหรือจัดหางานในเขตอาณาของตนโดยหน่วยงานจัดงานเอ
ก ช น ที่ ง ห ล า ย
ทั้งนี้รวมถึงกฎหมายและกฎระเบียบซึ่งกำหนดข้อผูกมัดของหน่วยงานจัดหา
งานเอกชนและครัวเรือนต่อคนงานทำงานบ้านและกำหนดบทลงโทษ
และข้อห้ามหน่วยงานจัดหางานเอกชนที่ได้มีการกระทำอันเป็นการหลอกลวง
ง และล่วงละเมิด

(ง)
พิจารณากรณีที่คนงานทำงานบ้านได้รับการสมัครงานจากประเทศหนึ่งเพื่อ
ไปทำงานยังอีกประเทศหนึ่ง ซึ่งรวมไปถึงกรณีข้อตกลงตามกรอบพหุภาคี
ท วิ ภา คี ภู มิ ภา ค
เพื่อป้องกันการกระทำอันเป็นการล่วงละเมิดและการหลอกลวงต้มตุ๋นในการ
รับสมัครงาน การจัดหางานและการจ้างงาน และ

(จ)
ทำให้มั่นใจว่าค่าธรรมเนียมของหน่วยงานจัดหางานจะไม่ถูกนำไปหักจากค่า
ตอบแทนของคนงานทำงานบ้าน

๒. เพื่อให้เกิดผลตามบทบัญญัติแต่ละข้อในมาตรานี้
รัฐสมาชิกต้องมีการปรึกษากับผู้แทนฝ่ายข้างมากขององค์กรนายจ้างและอง
ค ก ร ลู ก จั า ง
และองค์กรตัวแทนของคนงานทำงานบ้านและผู้แทนของนายจ้างของคนงาน
ทำงานบ้าน หากมี

มาตรา ๑๖

รัฐสมาชิกต่าง ๆ ต้องดำเนินมาตรการต่างๆตามกฎหมาย
กฎระเบียบและการปฏิบัติแห่งชาติเพื่อให้มั่นใจได้ว่าคนงานทำงานบ้านที่
ง่วง ทั้งโดยตนเอง และโดยผู้แทนของคนงานเหล่านั้น
จะสามารถเข้าถึงกระบวนการในการดำเนินการทางศาลยุติธรรม
หรือกลไกในการยุติข้อพิพาทอื่นอย่างมีประสิทธิภาพ
ภายใต้เงื่อนไขที่ไม่ด้อยไปกว่าคนงานทั่วไป

มาตรา ๑๗

๑.

รัฐสมาชิกแต่ละรัฐต้องกำหนดเครื่องมือเกี่ยวกับการร้องทุกข์ที่เข้าถึงได้และที่
มีประสิทธิภาพเพื่อให้มั่นใจว่ามีการดำเนินการที่มีความสอดคล้องกับกฎหมาย
กฎระเบียบในการคุ้มครองคนงานทำงานบ้าน

๒.

รัฐสมาชิกแต่ละรัฐต้องพัฒนามาตรการและนำไปปฏิบัติเพื่อการตรวจแรงงาน
การบังคับใช้กฎหมาย และการลงโทษ
โดยคำนึงถึงคุณลักษณะพิเศษของงานบ้าน
ทั้งนี้ตามกฎหมายและกฎระเบียบแห่งชาติ

๓.

เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายและกฎระเบียบแห่งชาติ
มาตรการดังกล่าวต้องระบุเงื่อนไขที่สามารถเข้าไปในครัวเรือนได้
ทั้งนี้โดยคำนึงถึงความเป็นส่วนบุคคล

มาตรา ๑๘

รัฐสมาชิกต้องนำบทบัญญัติของอนุสัญญาไปปฏิบัติโดยการปรึกษาหารือ
กับผู้แทนฝ่ายข้างมากขององค์กรนายจ้างและของลูกจ้าง โดยกฎหมาย
กฎระเบียบ ข้อตกลงร่วม หรือมาตรการอื่น ๆ
ที่สอดคล้องกับแนวปฏิบัติภายในประเทศ
โดยการขยายขอบเขตหรือการปรับใช้มาตรการต่าง ๆ
ที่มีในปัจจุบันให้ครอบคลุมไปถึงคนงานทำงานบ้าน
หรือโดยการพัฒนามาตรการเฉพาะต่าง ๆ
สำหรับคนงานทำงานบ้านตามความเหมาะสม

มาตรา ๑๙

อนุสัญญาต้องไม่ส่งผลกระทบต่อบทบัญญัติทั้งหลายภายใต้อนุสัญญาแ
งานระหว่างประเทศฉบับอื่น ๆ ที่เป็นคุณต่อคนงานทำงานบ้านมากกว่า

มาตรา ๒๐

การให้สัตยาบันอนุสัญญานี้เป็นทางการ
จะต้องเสนอต่อผู้อำนวยการใหญ่ของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศเพื่อ
การจดทะเบียน

มาตรา ๒๑

๑. อนุสัญญานี้
มีผลผูกพันเฉพาะกับรัฐสมาชิกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ
ซึ่งได้ให้สัตยาบันที่มีการจดทะเบียน
กับผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศแล้ว
๒. อนุสัญญานี้ มีผลบังคับใช้ภายหลังจากเวลาสิบสองเดือน
นับจากวันที่รัฐสมาชิกสองรัฐ
ได้ให้สัตยาบันที่มีการจดทะเบียนกับผู้อำนวยการใหญ่แห่งสำนักงาน
แรงงานระหว่างประเทศแล้ว
๓. ดังนั้น อนุสัญญานี้จึงมีผลบังคับใช้กับรัฐสมาชิกใดๆ
ภายหลังจากเวลาสิบสองเดือน นับจากวันที่การให้สัตยาบันของรัฐสมาชิคนั้น
มีการจดทะเบียนแล้ว

มาตรา ๒๒

๑. รัฐสมาชิกซึ่งได้ให้สัตยาบันอนุสัญญานี้
อาจบอกเลิกการให้สัตยาบันได้ เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาสิบปี
นับแต่วันแรกที่อนุสัญญามีผลบังคับใช้
โดยแจ้งต่อผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ
เพื่อการจดทะเบียน
การบอกเลิกการให้สัตยาบันดังกล่าวจะไม่มีผลจนกว่าจะพ้นระยะเวลาหนึ่งปี
นับแต่วันที่มีการจดทะเบียน
๒.
รัฐสมาชิกซึ่งให้สัตยาบันอนุสัญญานี้และไม่ได้ใช้สิทธิในการบอกเลิกกา
รให้สัตยาบัน ตามสิทธิในมาตรานี้
ภายในปีที่ถัดจากการสิ้นสุดลงของระยะเวลาสิบปี ตามที่อ้างถึงในวรรคแรก
จะมีพันธะผูกพันกับอนุสัญญานี้ต่อไปอีกเป็นระยะเวลาสิบปี
และหลังจากนั้นอาจบอกเลิกการให้สัตยาบันภายในหนึ่งปีของช่วงเวลาสิบปี
ตามข้อกำหนดในมาตรานี้

มาตรา ๒๓

๑. ผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ
ต้องแจ้งต่อรัฐสมาชิกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศทุกรัฐ
ถึงการให้สัตยาบันและการบอกเลิกการให้สัตยาบันทั้งหมดที่ได้รับแจ้งจากร
ัฐสมาชิก

๒.

เมื่อมีการแจ้งให้รัฐสมาชิกทราบถึงการจดทะเบียนลำดับที่สองของการให้สัตยาบันอนุสัญญาที่ได้รับแจ้งจากรัฐสมาชิก
ผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ
จะต้องระบุวันที่อนุสัญญาจะมีผลบังคับใช้ด้วย

มาตรา ๒๔

ผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ
ต้องแจ้งไปยังเลขาธิการใหญ่แห่งสหประชาชาติ
ถึงเรื่องการให้สัตยาบันและการบอกเลิกการให้สัตยาบันทั้งหมดที่จดทะเบียนแล้ว ตามบทบัญญัติในมาตราข้างต้น เพื่อการจดทะเบียน ตามมาตรา ๑๐๒ ของธรรมนูญแห่งสหประชาชาติ

มาตรา ๒๕

เมื่อใดก็ตามที่พิจารณาแล้วเห็นว่าจำเป็น
คณะประศาสน์การขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ
ต้องเสนอรายงานผลการดำเนินงานของอนุสัญญานี้
ต่อที่ประชุมใหญ่องค์การแรงงานระหว่างประเทศ และต้องพิจารณา
ถึงความเหมาะสมในการบรรจุเรื่องการแก้ไขทั้งหมดหรือบางส่วนของอนุสัญญา
เข้าไว้ในระเบียบวาระการประชุม

มาตรา ๒๖

๑. ให้ที่ประชุมรับรองอนุสัญญานี้ฉบับใหม่
ซึ่งมาจากการแก้ไขทั้งหมดหรือบางส่วนของอนุสัญญานี้
เว้นแต่อนุสัญญานี้ฉบับใหม่ มีข้อกำหนดให้
ก) การให้สัตยาบันของรัฐสมาชิกในอนุสัญญานี้ฉบับใหม่
ถือเป็นการบอกเลิกอนุสัญญานี้ฉบับเก่าในทันที โดยไม่เกี่ยวข้องกับ
บทบัญญัติในมาตรา ๒๒ ข้างต้น หากอนุสัญญานี้ฉบับใหม่มีผลบังคับใช้
ข) นับแต่วันที่อนุสัญญานี้ฉบับใหม่มีผลบังคับใช้
ถือว่าการเปิดรับการให้สัตยาบันอนุสัญญานี้เป็นอันสิ้นสุดลง

๒.

อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้ตามรูปแบบและบทบัญญัติเดิมไม่ว่าในกรณีใด
ตราบเท่าที่รัฐสมาชิกที่ได้ให้สัตยาบันอนุสัญญานี้
แต่ไม่ได้ให้สัตยาบันอนุสัญญานี้ฉบับแก้ไข

มาตรา ๒๗

ตัวบทอนุสัญญานี้ทั้งที่เป็นภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศสมีผลบังคับใช้เช่นเดียวกัน

